स कुल्याया इवाम्भोधेः चित्रं चक्रे गतागतं ॥ १५७॥ ततो शब्धवीचिनिर्घीषेरुद्गीतज्ञयमङ्गलः। प्रतस्थे पश्चिमामाशां जिगीषूणामपश्चिमः ॥ १५६॥ स्राक्रम्य क्रमुकान् सप्त कोङ्कणान् सप्त तापयन्। तुरगानिव तिग्मांशुः प्रतापस्तस्य पप्रये ॥ १५१॥ पश्चिमाब्धर्मरुद्यस्तवीचेराविर्भवन्यभूत्। द्वार्का तस्य मैन्यानां प्रवेशीत्मुकादायिनी ॥ १६०॥ विन्ध्याद्रिस्तदलनुषाधातुरेणुवृताम्बरः। प्रत्यभात् त्यक्तमर्याद्ः कापताम्र इवोन्नमन् ॥ १६१॥ विशतां दशनश्राप्यस्तस्यावित्वषु दितनं। मक्।कालिक्रीरेन्ड्डयात्स्त्रया खिएउताः परं ॥१६१॥ सर्वतो दिशमालोक्य जितप्रायास्ततो नृपान्। स प्राविशत् सुविस्तीर्णमपथेनात्तरापथं ॥१६३॥ राजिभिस्तस्य तत्रोग्रैः संग्रामा जभूत् पद् पद् । कुलाद्रिभिर्विन्द्रस्य पद्मच्छ्दोग्यमस्पृशः ॥ १६४॥ काम्बाजानां वाजिशाला जायते स्म क्योजिताः ध्वातच्छलात् तिहरुद्विनिरुद्वा मिह्षेरिव ॥१६५॥ भूः वाराः शिषर्श्रणीर्यानः सन्यज्य वाजिनः। कुएठभावं तद्रत्कएं निन्युदृष्ट्वा क्याननान् ॥१६६॥